Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

GÖTEBORGS UNIVERSITET

BARNAVÄNNEN

N:o 24 | Illustrerad Veckotidning för Söndagskolan och Hemmet. | 37 årg.

Den 13 Juni | Redaktion: ANNA GAUFFIN. | 1920

Lydnad mot sanningen.

1 Petr. 1: 22—45.

Alla ha vi hört sanningen tala i vårt inre. Den talar till oss genom vårt samvete, när vi gjort något dåligt. Men den kan också säga till oss, då vi äro tveksamma huru vi skola göra det rätta: "Gör nu, vad du vet vara rätt!" Den som då lyder sanningens röst, får nog lida ibland rätt svårt, men han är i alla fall en lycklig människa.

Jesus kallar sig själv för sanningen. Genom honom få vi nämligen den sanna kunskapen om Gud. Men vi lära också att känna oss själva. Inför hans rena bild måste vi ofta med blygsel slå ned våra ögon mot jorden. När du, min gosse, gjort något ont, kan du ej med klar blick se far och mor i ansiktet. Likaså känna vi oss orena i vår själ inför Gud och Frälsaren, när vi varit olydiga och syndat.

Då säger sanningens röst till oss: "Sök rening för din själ hos Jesus Kristus". Lycklig den, som lyder sanningen och ödmjukt beder om rening och förlåtelse. Alla syndens fula fläckar försvinna då, och man erfar en stark längtan i sin själ att bli en god och ädel människa.

Om man umgås mycket med rena och ädla människor, kommer man att likna dem i någon mån. Vill du därför bli en människa, som tänker rena och fina tankar och som talar sanna och goda ord, var då mycket

noga med att välja ditt sällskap! Som du vet, kan man också umgås med böcker, både goda och dåliga. I de goda böckerna möta oss människor med ädla och rena tankar, med kyska och goda ord och efterföljansvärda handlingar. Bland böckerna är bibeln den bästa. När vi läsa den, umgås vi med en Josef, en David och Daniel. Där ta vi också intryck av Petrus och Paulus. Men först och främst möter oss bilden av Jesus, vår Frälsare. I umgänget med honom värmas vi djupt in i själen. I hans sällskap kan det onda ej trivas. Då renas i sanning våra själar.

I Jesu rena och ädla själ fanns en rik kärlek till alla olyckliga människor. Och ingen älskar er barn som han. I samma mån vi likna honom i renhet, fylles också vår själ med en oskrymtad broderlig kärlek. Vi tänka då inte bara på oss själva och vår egen bekvämlighet utan tänka också på andra, på sjuka och ensamma. Vi se på våra kamrater och vänner med andra ögon än annars. Vi se, vad de sakna och vad de behöva, och vi hjälpa dem så gott vi kunna. Vi söka uppmuntra den sorgsne med glada och vänliga ord.

Tänk, om vi alla hade en uthållig kärlek, så att vi inte tröttnade att visa varandra deltagande. Då skulle världen bli mycket skönare, vi skulle vara mycket lyckligare med varandra.

Men nu likna vi gräsets blomster, det vill säga liljorna i Österlandet, som voro så prunkande för en dag eller två. Sedan vissnade de bort. Mänsklig kärlek glömmer fort. Huru många barn med högmodiga och stolta hjärtan förgäta ej till och med sina egna föräldrar.

Vi måste få in i vår själ något oförgängligt, något som förbliver. Texten säger vad det är, nämligen Guds levande ord. Detta ha vi hört i våra hem och skolor, sedan vi voro mycket små barn. Må Gud öppna våra hjärtan, så att vi även kunna mottaga det som ett glatt budskap. Då skall det växa fram en allt starkare längtan att lyda sanningens röst och att vara ren i tankar, ord och gärningar. Då skola vi också alltmera älska varandra med en uthållig kärlek.

V. Wikholm

Kärlekens makt.

En liten gosse på fyra år fördes till ett barnhem från gatan, där man funnit honom. Han fick först ett bad och därpå lade sköterskan honom i en liten vacker säng med rena vita lakan och rött täcke. Gossen stirrade förvånad på den. "Ska jag ligga i den där?" sade han.

"Ja, visst."

"Varför det?"

"Du skall sova där, förstår du."

Den lille var obeskrivligt förvånad. Han visste inte, vad han skulle tänka. Han hade aldrig förr sovit i en säng — nej aldrig.

Sköterskan lade honom emellertid i sängen, varefter hon böjde sig över honom och kysste honom på kinden. Då tog han hastigt upp sin hand och gned kyssen bort från sin kind. "Varför gjorde du så där", sade han till henne.

"För att jag håller av dig."

Han hade nog aldrig förr fått en kyss, stackars liten.

Nästa dag sade han till sköterskan: "Vill du inte hålla av mig i dag också?"

Hela veckan kom den lille pysen tre fyra gånger om dagen till sköterskan, såg upp i hennes ansikte och frågade: "Håller du av mig?"

Några veckor senare kom en dam till barnhemmet och frågade efter ett barn

— hon ville helst ha en liten gosse. Vår lille vän presenterades för henne, och damen gav noga akt på honom. "Tommy", sade hon, "vad skulle du tycka om att följa med mig hem?"

Tommy svarade intet, han bara stirrade ned på golvet.

"Jag skall ge dig en häst och en hel mängd leksaker och du skall få ha så roligt."

Han såg fortfarande ned mot golvet och brydde sig inte om allt vad hon sade. Hon fortfor att övertala honom.

Till sist lyfte Tommy upp sitt ansikte, såg damen in i ögonen och frågade: "Vill du hålla av mig också?"

Kärlek hade fått mera värde för honom än all världens härlighet.

Österbors söndagsskola.

Österbors söndagsskola, som tillhör Österfärnebo missionsförsamling, vill härmed göra ett besök hos Barnavännens läsare i vårt land.

Österfärnebo socken ligger i södra Gästrikland. Missionsförsamlingen här är delad i icke mindre än nio kretsar. Och en av de största är Österbors krets.

Söndagsskolan i denna krets är omkring 40 år gammal. Men den för visst icke något tynande liv för det, snarare tvärtom. Arbetet bedrives alltjämt med liv och lust av lärare, som älska sin uppgift. Söndagsskolans föreståndare är hemmansägare P. Nord, vars bild ses i mitten av gruppen.

Det är med glädje och intresse barnen mottagit de hälsningar från andra söndagsskolor, som förut följt med Barnavännen. Och nu sända de själva sina varma fridshälsningar till varje skola och hem, dit vår kära tidning hittar vägen.

Gud välsigne sitt verk bland de små!

G. W—n.

Kronprinsessan Margareta

Den blida furstinnan, som kände så varmt
för allt, som var bortglömt och fattigt och armt.
som älskade blommornas färgrika skara
och småbarnens vän och kamrat kunde vara,
hon är icke mera! — I blommande vår
hon ligger nu bleknad och stilla på bår!

Så tung kännes sorgen i hydda och slott,
ty nära och långt hennes kärlek har nått!
Hon gav sig så villigt och hjälpte så gärna,
för mången hon var som en strålande stjärna,
en räddande hand, vilken glatt räcktes ut!
Ack, sorgen är tung, hennes levnad är slut!

Det minne hon lämnat, det lyser av sol,
det doftar av lilja, av ros och viol! —
»Tack», vilja vi säga, om också med smärta,
»tack för hennes älskande, trofasta hjärta!
Vi tacka dig, Gud, att hon en gång var vår,
furstinnan, som nu ligger stilla på bår".

ELIN NORDIN.

SVERGES NU AVLIDNA KRONPRINSESSA MED FAMILJ.

En oförgänglig krans.

Av *Luise Engel.*

(Forts.)

Nanny hade för ett par år sedan givit sitt unga hjärta åt Jesus och invigt sitt liv till hans tjänst samt bett honom om nåd och kraft att vandra på hans vägar.

"Vad begär Herren Jesus av mig nu?" frågade hon sig själv, när hon med oroligt hjärta återvänt till sitt rum för att uppgöra sin sak med Gud. Alla trodde, att hon hade gått till fröken Haller, men i stället slöt hon sig inne i sitt rum och kämpade med sig själv och med sin Gud.

"Är detta åter en fingervisning från

Gud?" frågade hon sig, när hon tog av hatt och kappa och kastade sig på knä framför sängen. Hon kämpade länge med sig själv för att bli herre över sina känslor, och när hon slutligen steg upp, var hon lugnare, stormen i hennes inre hade lagt sig. Tårar glänste ännu på hennes bleka kinder, men ett fridfullt drag vilade över hennes anlete.

"Så underligt det är att många människor kunna finna sig till rätta utan Guds bistånd, när de måste gå en annan väg än den de själva utstakat åt sig", tänkte hon. Några minuter senare var hon nere.

"Pappa", sade hon, "det är nog bäst, att vi låta Sophie resa — jag stannar hemma i vinter."

"Men kära Nanny, det vore väl ändå en för svår missräkning för dig. — Nej, du får dock inte uppoffra dig för Sophie och för oss alla." — Herr Berger smekte hjärtligt sin lilla flickas kind, och Nanny kände, huru välkommet hennes förslag i alla fall var för honom.

"Det vore ingen uppoffring för mig, pappa, om jag visste, att jag därmed gjort mina kära en tjänst", sade hon.

"Vad sade fröken Haller om detta?"

"Jag har inte varit hos henne", stammade Nanny. Herr Berger såg forskande på henne. Spår av tårar syntes ännu på hennes bleka ansikte; hela saken blev plötsligt klar för honom.

"Då har du inte heller druckit te?" sade han förvånad. "Därför ser du också mycket blek ut."

Han följde henne själv till matrummet, och för hans skull försökte hon äta litet. Sedan befallde han henne att genast gå till sängs och sova på saken en natt för att sedan tala med skolföreståndarinnan därom.

Hon fick röna ett mycket kärleksfullt motagande av fröken Haller påföljande dag. Ehuru denna kände det svårt att nödgas lämna sin bästa elev, måste hon dock värdera Nanny för hennes beslut. Hon uppmuntrade henne vänligt.

"Du önskade ju hjälpa din far, min lilla flicka, och det får du ju göra nu", sade hon. "Det blev väl inte så som du ville, men det blev som Gud ville. Det förekommer dig kanske för ögonblicket något hårt, men Herren skall hjälpa dig och leda dig med sin hand."

Då Nanny kom hem, sökte hon genast upp sin far.

"Pappa", sade hon muntert, "om du trodde, att du skulle bli fri från mig i vinter, så misstog du dig. Jag vill stanna hos dig och hoppas, att du skall bli nöjd med din nya hushållerska."

Herr Berger brukade icke slösa med ord, och det gjorde han icke heller nu. Han kysste sin flicka och bad Gud välsigna henne. Därpå fortfor han: "Om du genast ville träda in i ditt ämbete, mitt barn, så tror jag det vore gott. Jag tror du kunde uträtta något hos Anna med ett par vänliga ord. Ty jag fruktar, att tant Mina förhastade sig, när hon utan vidare antog Annas uppsägelse av platsen."

Nanny skyndade sig ned. "Anna", sade hon, "det gör oss alla ont, att Anna vill flytta ifrån oss, ty det skall bli svårt för oss att finna någon som kan ersätta Anna. Om du åtminstone kunde stanna till dess — —"

"Ja, om Nanny visste, hur ogärna jag flyttar", sade Anna, "men det är omöjligt att komma överens med fröken Berger. Fröken Sophie är för mycket opålitlig, och Nanny skall ju gå i skolan i vinter igen?"

"Nej, jag har uppgivit den tanken, Anna, jag blir hemma i vinter."

"Ja, det var en annan sak — då flyttar jag inte. Vi båda ska nog komma överens. Det var mycket roligt, fröken Nanny."

"Och nu vill jag också förkunna min nyhet i barnkammaren", sade Nanny.

Det blev stort jubel bland gossarna. Frida sade blott på sitt stilla sätt: "Så, då ha vi ändå fått en mamma."

Lycklig och tillfreds lade sig Nanny denna kväll till vila. "Ännu i går syntes mig min levnadsväg stängd liksom

med en ogenomtränglig vägg, på vilken stod skrivet: 'Förbjuden genomgång'" tänkte hon. "Nu synes det mig icke hälften så svårt att uppgiva min självvalda väg och gå med Jesus, där han vill ha mig." Och så somnade Nanny fridfullt. —

Följande morgon såg visserligen allting dystert och ledsamt ut. Det var en mörk, blåsig regndag. När Nanny slog upp ögonen, föll hennes blick på den vackra, nya skolväskan, som hon fått till present av sin far. Med en suck vände hon sig bort, klädde sig och övertog sina dagliga plikter. Men i dag såg hon allting från den mörka sidan och var missbelåten med allt — framför allt dock med sig själv. Det var allting så helt annorlunda än hon tänkt sig det. Hon hade föreställt sig, att man skulle sätta värde på hennes uppoffring, och i stället mottogos hennes tjänster såsom någonting som föll av sig självt. Huru gärna hade hon icke velat gå till fröken Haller för att få litet uppmuntran av henne, men vädret var så dåligt, att hon inte ville gå ut.

Äntligen kom dock åter en vacker, solig dag och med den en glad överraskning. Fröken Haller kom för att hämta Nanny och hennes tre skyddslingar till en promenad i zoologiska trädgården.

"Tror du det blir för långt? Eller mår du inte väl?" frågade fröken Haller, något förvånad över Nannys enstaviga svar.

"Åh, hon är så frisk som en fisk i vattnet", svarade Karl, innan hans syster hann taga till orda, "hon är bara vid dåligt humör."

Robert såg missnöjd på sin frispråkige bror, och Frida tryckte deltagande Nannys hand. "Nej, nej, Nanny, det är du inte", sade hon.

Men Nanny vände sig bort för att dölja sina tårar. Hon visste alltför väl, att Karl inte hade orätt, men nu var också tiden kommen, då hon skulle få utgjuta sitt bekymmer.

"O, fröken Haller", sade hon, "ni sade, att den väg som Gud ville föra mig, skulle bli allt ljusare och lättare, ju längre jag kommer fram på den, men ack, den synes mig nu så mörk, och Karl har rätt, jag var verkligen vid dåligt lynne."

Gossarna voro mycket förvånade, att Nanny, som alltid kunde behärska sig så väl, nu rent av simmade i tårar.

"Gråt inte, Nanny", sade Karl, "jag menade inte så illa."

Fröken Haller lade sin arm omkring Nanny och sade vänligt: "Vägen synes dig mörk, mitt barn — är det inte så?"

Nanny svarade icke och fröken Haller fortfor: "Du ville gå vägen ensam utan den rätte ledsagaren. Du har väl underordnat din egen vilja under Guds vilja, men du har inte givit offret med glatt hjärta, därför behagar det icke Gud, och därför synes det dig så tungt."

(Forts.)

Brevväxling med de små.

Lösning av prisuppgifterna i Barnavännen under januari 1920.

N:o 1. *Gåta.*

L i n n é a n.

Uppgiften rätt löst av 285 barn.

N:o 2. *Charad.*

Mitt första *Kli,* mitt andra *mat,* mitt hela *Klimat.*

Uppgiften rätt löst av 259 barn.

N:o 3. *Gåta.*

E n s a l t s t o d.

Uppgiften rätt löst av 286 barn.

N:o 4. *Gåta.*

I t r ä d s k o l a n.

Uppgiften rätt löst av 174 barn.

N:o 5. *Gåta.*

H u n g e r n.

Uppgiften rätt löst av 87 barn.

N:r 6. *Charad.*
Mitt första *Sjö*, mitt andra *nöd*, mitt hela *Sjönöd*.
Uppgiften rätt löst av 191 barn.

N:o 7. *Bibelgåta.*
..*Josia*, 2 Kon. 22 kap., 2 Krön. 34, 35 kap.
Uppgiften rätt löst av 219 barn.

N:o 8. *Charad.*
Mitt första *Snö*, mitt andra *vit*, mitt hela *Snövit*.
Uppgiften rätt löst av 256 barn.

N:o 9. *Gåta.*
S t j ä r n a n.
Uppgiften rätt löst av 183 barn.

N:o 10. *Räknegåta.*
T a l e t 1,428.
Uppgiften rätt löst av 221 barn.

N:o 11. *Gåta.*
O m m a n b ä r d e m i h a n d e n.
Uppgiften rät löst av 262 barn.

N:o 12. *Geografisk gåta.*
S a l e r n o; O r l e a n s.
Uppgiften rätt löst av 176 barn.

N:o 13. *Charad.*
Mitt första *Last*, mitt andra *rum*, mitt hela *Lastrum*.
Uppgiften rätt löst av 210 barn.

N:o 14. *Gåta.*
F l ä d e r n.
Uppgiften rätt löst av 184 barn.

N:o. 15 *Räknegåta.*
H o n h a d e 3 0 ä g g i k o r g e n.
Uppgiften rätt löst av 263 barn.

N:o 16. *Bibelgåta.*
Jakob, 1 Moseb. 32: 29, *Manoah*, Dom. 13: 17, 18.
Uppiften rätt löst av 139 barn.

N:o 17. *Charad.*
Mitt första *Knall*, mitt andra *hatt*, mitt hela *Knallhatt*.
Uppgiften rätt löst av 246 barn.

N:o 18. *Bibelgåta.*
Ståthållaren Sergius Paulus, Apg. 13: 8—12.
Uppgiften rätt löst av 166 barn.

N:o 19. *Charad.*
Mitt första *Tall*, mitt andra *rik*,, mitt hela *Tallrik*.
Uppgiften rätt löst av 267 barn.

N:o 20. *Gåta.*
S o c k e r t o p p.
Uppgiften rätt löst av 305 barn.

N:o 21. *Charad*
Mitt första *Mo*, mitt andra *rot*, mitt hela *Morot*.
Uppgiften rätt löst av 192 barn.

N:o 22. *Gåta.*
G a d — g a r d.
Uppgiften rätt löst av 31 barn.

N:o 23. *Bibelgåta.*
Abdon, en domare i Israel. Domb. 12: 13—14.
Uppgiften rätt löst av 190 barn.

N:o 24. *Gåta.*
D u s j ä l v.
Uppgiften rätt löst av 275 barn.

Bibelläsning

eller vad står det i nästa söndags text?
Veckan den 14—20 juni 1920.

M. 14 juni. 1 Petr. 2: 4—8 a. D e n u t v a l d a h ö r n s t e n e n.
T. 15. v. 4. Jesus är grunden till vår frälsning.
O. 16. v. 5 a. Vi få vara med i det heliga templet = församlingen.
T. 17. v. 5 b. Vi få där tjäna Gud.
F. 18. v. 6 Tryggheten av att vila på klippan, Kristus.
L. 19. v. 7 a. Vilka som värdera Kristus.
S. 20. v. 7 b—8. Vilka som stöta sig på hörnstenen.

Söndagsskoltext för den 20 juni
3 söndagen efter Trefaldighet

D e n u t v a l d a h ö r n s t e n e n
1 Petr. 2: 4—8 a.

M i n n e s v e r s: Ps. 118: 22, 23. Den sten, som byggningsmännen förkastade, har blivit en hörnsten. Av *Herren* har den blivit detta; underbart är det i våra ögon.

Tryckeri A.-B. Ferm, Stockholm 1920.